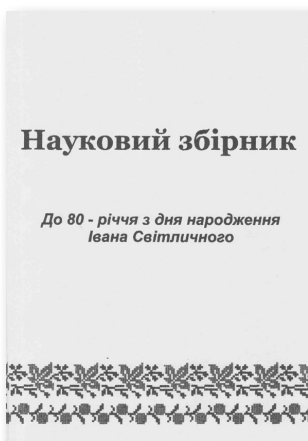

47. Ханзен-Лёве Оге А. Русский формализм: Методологическая реконструкция развития на основе принципа остранения / Пер. с нем. С. А. Ромашко. – М.: Языки русской культуры, 2001. – 672 с.
48. Шкандрий М. Український прозовий авангард 20-х // *Слово і Час*. – 1993. – № 8. – С. 51-57.
49. Щербак А. Кіно Миколи Бажана: сторінки історії українського радянського кіно. – К.: Мистецтво, 1986. – 185 с.
50. Эйхенбаум Б. Литературный быт // *Эйхенбаум Б. О литературе: Работы разных лет*. – М.: Советский писатель, 1987. – С. 428-436.
51. Эйхенбаум Б. О литературе: Работы разных лет. – М.: Советский писатель, 1987. – 544 с.
52. Эйхенбаум Б. Творчество Ю. Тынянова // О прозе. О поэзии: Сб. ст. / Сост. О. Эйхенбаум. – Ленинград: Художественная литература, 1986. – С. 186-223.
53. Юрченко Юр. Hollywood в Одесі // *Кіно*. – 1926. – № 6-7. – С. 20-21.
54. Якубовський Ф. На шляху до роману (В. Підмогильний, Є. Плужник, Ю. Яновський, Ю. Смолич) // *Якубовський Ф. Від новелі до роману: етюди про розвиток української художньої прози ХХ ст.* – К.: ДВУ, 1929. – С. 202-225.
55. Якубовський Б. Новий роман Ю. Яновського // *Патетичний фрегат: Роман Юрія Яновського “Майстер корабля” як літературна містифікація* / Упор. В. Панченко. – К.: Факт, 2002. – С. 268-272.
56. Якубовський Б. Юрій Яновський та його “Майстер корабля” // Там само. – С. 257-267.
57. Ямольський М. Гриффит и поэтическая традиция // *Западное искусство. ХХ век. Классическое наследие и современность*. – М.: Наука, 1992. – С. 232-267.
58. Яновський Ю. Майстер корабля. – Одеса: Маяк, 1972. – 156 с.
59. Яновський Ю. Твори: У 5 т. – К.: ДВХЛ, 1958-1959 – Т. 4. Сценарії. – 1959. – 391 с.
60. Яновський Ю. Твори: У 5 т. – К.: ДВХЛ, 1958-1959 – Т. 5. Вірші. Публіцистика. – 1959. – 422 с.

Отримано 03.11.2009 р.

м. Донецьк

Наші презентації

Науковий збірник. До 80-річчя з дня народження Івана Світличного. – Луганськ: Глобус, 2010. – 339 с.

Науковий збірник подає матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої 80-річчю від дня народження Івана Світличного, “Літературна, публіцистична, наукова спадщина Івана й Надії Світличних у розвитку національної культури другої половини ХХ ст.”, яка відбулася 25-26 вересня 2009 р. в Луганському національному університеті. До видання ввійшли також спогади про родину Світличних, літературні твори та листи Івана, Надії й Леоніди Світличних. Передмова Михайлини Коцюбинської, упорядкування Олексія Неживого.

С.С.

Але ж виготовано: “Блакитний резонанс” і “Суд пшенишний”⁴.

Реєстр друкованих поезій, а також реєстр оглядів і рецензій прикладено до цього. В[іршо]ві автографи й фотографію додаю ще.

20. 12. 20. Микола Терещенко

ІР НБУВ. Ф. Х. – Од. зб. 6439–6440. – Арк. 1–4. Рукопис.

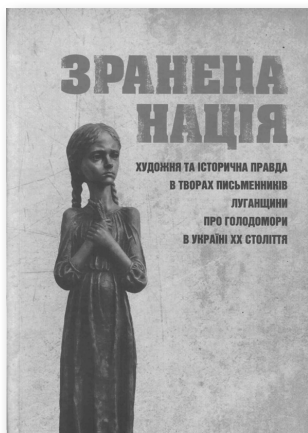
Додано бібліографію творів та фотографію.

Друкується вперше.

Терещенко Микола Іванович (1898–1966) – український поет, перекладач. Редактор журналу “Життя й революція” (1925–1934). Належав до організацій Комункульт, “Жовтень”, ВУСПП. Від 1934 р. член Спілки письменників України. Під час Другої світової війни працював на українській радіостанції в Ташкенті, потім – редактором Держлітвидаву України в Києві. Автор багатьох поетичних книжок, перекладів творів російських, білоруських класиків. Особливо багато перекладав із французької (В. Гюго, Е. Потье, Е. Верхарна, Л. Арагона та ін.). За переклади й упорядкування двотомної антології “Сузір’я французької поезії” (1971) посмертно удостоєний премії ім. М. Рильського.

⁴ “виготовано “Блакитний резонанс” і “Суд пшенишний” – під такими назвами ці книжки не було надруковано. Перша збірка вибраного – “Лабораторія” (Харків: Шлях освіти, 1924).

Наші презентації

Зранена нація. Художня та історична правда в творах письменників Луганщини про голодомори в Україні ХХ століття / Упоряд., передмова, бібліографічні відом. О. Неживого. – Луганськ: Вид-во ДЗ “ЛНУ ім. Т. Шевченка”, 2010. – 176 с.

До книжки ввійшли твори українських письменників, життя і творчість яких пов’язані з Луганщиною і які писали про голодомори 1933, 1947 рр. в Україні, зокрема Григора Тютюнника, В.Сосюри, Миколи Руденка, В. Голобородька, О. Неживого, М. Чернявського, Г. Половинки, І. Світличного та ін.

Минають роки, але жодні круглі дати чи постанови не повернуть ті втрати, що довго ще будуть відлунюватись у людській пам’яті, бо голодомор знівечив генетичний код українського народу, деформував національний образ світу.

С.С.